Nr 1290

av herrar Olsson i Sundsvall och Winberg
i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 29 angående omlokalisering av viss statlig verksamhet.

Ur regionalpolitisk synpunkt kan förslagen i Kungl. Maj:ts proposition 1971:29 angående omlokalisering av viss statlig verksamhet anses välmotiverade. De är dock ej tillräckligt omfattande. Liksom staten under senare år med olika medel försökt få näringslivet att lokalisera sig utanför de tre storstadsregionerna, bör självfallet även alla möjligheter tillvaratagas för att genom lämplig spridning av den statliga förvaltningen motverka den regionala obalansen. I synnerhet Norrlandslänen har trots lokaliseringspolitiska åtgärder haft svårt att erhålla tillräckligt många nya arbetstillfällen för att kunna förhindra befolkningsminskning.

När delegationen för lokalisering av statlig verksamhet våren 1970 avlämnade sin huvudrapport, innehöll den ur norrländsk synpunkt många positiva förslag. Inte mindre än 3 180 av de cirka 5 500 föreslagna utlokaliserade verkens anställda avsågs bli lokaliserade till Norrland. Tillsammans med övriga lokaliseringspolitiska insatser borde detta ha blivit av stor betydelse för landsdelen.

Enligt propositionen är antalet anställda som föreslås flytta från Stockholm cirka 6 300, men av dessa placeras endast 2 240 i Norrlandslänen, vilket är beklagligt med hänsyn till det stora behovet av nya sysselsättningstillfällen där. Delegationen föreslog att 58 % av de omlokaliserade arbetsplatserna skulle överföras till Norrland medan regeringsförslaget innebär att endast 36 % placeras där.

Av de i propositionen föreslagna orterna i Norrland har Sundsvall drabbats av den största reduceringen jämfört med delegationens förslag. Det beror på att enligt propositionen endast en del av riksförsäkringsverket — verkets ADB-enhet — föreslås lokaliserad till Sundsvall, under det att delegationen föreslagit att hela verket skulle lokaliseras dit.

I likhet med nästan samtliga verk och institutioner, som delegationen föreslog omlokalisering av, har även riksförsäkringsverket uttalat sig emot utflyttning av det egna verket från Stockholm men i princip ej motsatt sig spridning av statlig förvaltning. Förmodligen kommer samtliga berörda förvaltningar att få vissa problem i samband med omlokaliseringen och till dess verksamheten anpassats efter de nya förhållan-

dena. Men eftersom besluten i lokaliseringsfrågan med nödvändighet måste fattas flera år innan flyttningen skall ske, bör genom en noggrann planering omlokaliseringen kunna genomföras utan alltför stora störningar i verksamheten. Vi anser dock att kritik kan riktas mot regeringen för att samråd med berörd personal hittills ej ägt rum i önskvärd omfattning.

Sundsvallsregionen har alltmer utvecklats till centralort för mellersta Norrland. Åtgärder av olika slag är dock erforderliga för att förhindra stagnation eller tillbakagång under 1970-talet. För Västernorrlands läns framtida befolkningstal, skatteunderlag och samhällsservice är en expansiv utveckling i Sundsvall av största betydelse.

Av denna anledning och då Sundsvall kan erbjuda de föreslagna förvaltningarna goda förutsättningar för deras verksamhet anser vi att riksförsäkringsverket i dess helhet — eller den efter en i propositionen angiven eventuell decentralisering av verkets befattning med yrkesskadeärenden och avgiftsdebitering återstående delen av verket — bör lokaliseras till Sundsvall oaktat de erinringar som verket framfört.

För Sundsvalls del kommer de statliga förvaltningarna att utgöra en värdefull differentiering av arbetstillfällena. Sundsvall har goda både flyg- och tågförbindelser med Stockholm. Lokalfrågorna för de föreslagna verken kan lösas på tillfredsställande sätt ur verkens synpunkter. En omfattande planering för bostadsbyggande finnes, varför bostäder kommer att kunna erbjudas dem som flyttar från Stockholm, under förutsättning att kommunen erhåller tillräcklig bostadsbyggnadskvot. Över huvud taget bör Sundsvall kunna anses bjuda berörd personal och deras familjer en god miljö och god service.

I Sundsvall har SCA sedan många år sitt huvudkontor, och för ett par år sedan byggde Försäkringsbolaget Skandia, genom utbrytning från Stockholmskontoret, där uppe ett zonkontor för norra Sverige med drygt 200 anställda. Skandia har hittills mycket goda erfarenheter av sin omlokalisering.

Visserligen kan statsförvaltningens kostnader för främst resor och telefon antagas bli högre vid lokalisering till Sundsvall och jämfört med Stockholm, men även kostnadssänkningar torde kunna uppnås. Merkostnaderna är ju delvis beroende av statens taxepolitik och skulle minska avsevärt, om en av allt flera önskad utjämning av telefonavgifter samt flyg- och tågbiljettpriser genomfördes.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition 1971:29 måtte, beträffande de allmänna riktlinjerna för omlokalisering av

central statlig verksamhet, uttala att riksförsäkringsverket i dess helhet bör lokaliseras till Sundsvall.

Stockholm den 31 mars 1971

MARTIN OLSSON (c)
i Sundsvall

HÅKAN WINBERG (m)